خبر روز

دستگیری ۶ نفر در ضرب و شتم دستفروش قزوین

خبرآنلاین: فیلمی که اخیرا از برخورد مأموران سد معبر شهرداری قزوین با دستفروشان در قزوین منتشر شده، بازتاب‌های مختلفی همراه داشت و در این راستا شهرداری قزوین بیانیه‌ای صادر و دادستانی نیز به عنوان مدعی‌العموم به ماجرا ورود کرد. ضرب و شتم بی‌رحمانه یک جوان دستفروش توسط مأموران شهرداری قزوین» عنوانی بود که روز یکشنبه، ۹ شهریور در فضای مجازی منتشر شد و با پیوست یک فیلم، مطالبه عمومی را برانگیخت. در این راستا فعالان اجتماعی و شهروندان در فضای مجازی خواستار پاسخ‌گویی و برخورد قانونی با مأموران متخلف شده‌اند. تصاویر منتشرشده حاکی از آن بود که مأموران سد معبر شهرداری قزوین دو جوان دستفروش را در خیابان اصلی شهر با چوب‌دستی و مشت و لگد مورد ضرب و شتم قرار دادند و نکته قابل توجه در این فیلم نظاره‌گر بودن یک مأمور نیروی انتظامی حاضر در صحنه است. در پی ماجرای رخ‌داده در کف خیابان و مطالبه مردمی، شهرداری قزوین بیانیه‌ای صادر کرد که در این بیانیه آمده است: «پیرو تصاویر منتشره در فضای مجازی که با مضمون درگیری واحد اجرائیات شهرداری قزوین با وانت‌بار دستفروش که البته به صورت تقطیع‌شده منتشر شده؛ به استحضار شهروندان فهیم قزوین می‌رسانیم، اقدامات صورت‌گرفته در راستای رفع سد معبر از سوی پرسنل پیمانکار بخش خصوصی طرف قرارداد با شهرداری و در پی خواسته‌های مکرر شهروندان و کسبه محلی صورت پذیرفته است». در ادامه این بیانیه آمده است: «درگیری واقع‌شده که در حضور مأمورین انتظامی صورت پذیرفته، با تمرد برخی اشخاص که در قالب دستفروشی با وانت‌بار اقدام به سد معبر کرده‌اند، آغاز شده و پس از مجروحیت پرسنل و عوامل پیمانکار بخش خصوصی، متأسفانه عدم کنترل خشم از سوی عوامل مذکور، منجر به تشدید درگیری شده است. اقدامات مذکور به هیچ عنوان مورد تأیید مدیران شهری نبوده و صرف‌نظر از علل وقوع حادثه مذکور و آغازگران درگیری و میزان تقصیر هریک از طرفین در بروز و تشدید درگیری، شهرداری قزوین برابر دستور شهردار، بر لزوم برخورد جدی با متخلفین تأکید داشته و پیگیری‌های لازم را تا حصول نتیجه نهایی ادامه خواهد داد و نتایج اقدامات صورت گرفته متعاقبا به اطلاع شهروندان گرامی خواهد رسید».

یادداشت

آزمون بلوغ ملی در تقاطع غرب و شرق

ادامه از صفحه اول

تجربه برجام نشان داد که ایران در مسیر تعامل، نه‌تنها پای میز مذاکره آمد، بلکه بخش قابل‌توجهی از تعهداتش را اجرا کرد. اما آنچه این تجربه را به نقطه شکست تبدیل کرد، نه ناتوانی ایران، بلکه بدعهدی طرف‌های مقابل بود؛ به‌ویژه خروج یک‌جانبه آمریکا و ناتوانی اروپا در حفظ تعهدات اقتصادی. این بدعهدی، بخشی از یک نقشه بزرگ‌تر برای مهار ایران و جلوگیری از چرخش راهبردی آن به سمت شرق بود. برجام در عمل به ابزاری تبدیل شد برای حفظ وابستگی ایران به ساختارهای غربی. این تجربه، اگرچه تلخ بود، اما یک درس روشن داشت: تعامل با جهان، تنها زمانی مؤثر است که با شناخت از منطق قدرت، ضمانت‌های اجرائی و استقلال راهبردی همراه باشد.

اما فرصت‌ها محدودند. ایران نمی‌تواند برای همیشه در وضعیت تعلیق باقی بماند. نظم جهانی در حال تثبیت است. بلوک‌های قدرت در حال شکل‌گیری‌اند و کشورهایی که زودتر جایگاه خود را تعریف کرده‌اند، در حال تثبیت منافع بلندمدتشان هستند. تأخیر در تصمیم‌گیری، نه فقط به معنای ازدست‌دادن فرصت‌هاست، بلکه به معنای واگذارکردن نقش به دیگران است؛ به معنای تبدیل‌شدن از بازیگر به تماشاگر. در این میان، آنچه بیش از هر چیز اهمیت دارد، بازگشت به یک اصل فراموش‌شده است: سیاست خارجی، ادامه سیاست داخلی است. بدون اجماع ملی، بدون ثبات درون‌زا و بدون اعتماد عمومی، هیچ راهبرد خارجی‌ای نمی‌تواند پایدار بماند. تعامل با شرق یا غرب، بدون پشتوانه اجتماعی، به توافق‌هایی شکننده و موقتی ختم خواهد شد. ایران اگر می‌خواهد در جهان جدید جایگاه داشته باشد، باید ابتدا در درون خود به توافق برسد؛ توافقی که نشانه بلوغ ملی است نه صرفا اجماع سیاسی؛ توافقی بر سر منافع ملی، بر سر اولویت‌ها و بر سر نوع مواجهه با جهان. تقاطع شرق و غرب برای ایران نه فقط یک موقعیت ژئوپلیتیکی، بلکه یک آزمون تاریخی است. آزمونی که در آن، نه قدرت نظامی تعیین‌کننده است، نه شعارهای سیاسی؛ بلکه توانایی در شناخت واقعیت‌ها، درک منطق قدرت و طراحی مسیر مستقل. ایران اگر بتواند از این آزمون عبور کند، نه‌تنها جایگاه خود را در جهان تثبیت خواهد کرد، بلکه الگویی خواهد ساخت برای سیاست‌گذاری در جهانی که دیگر با قطب‌های سنتی تعریف نمی‌شود. ایران در بزنگاهی ایستاده که نه فقط آینده سیاست، بلکه اعتبار تصمیم‌گیری ملی را رقم خواهد زد. این لحظه، آزمون بلوغ است؛ نه در شعار، بلکه در پذیرش واقعیت‌ها و توان عبور از آنها. تاریخ، منتظر نمی‌ماند و آن که امروز تصمیم نمی‌گیرد، فردا را از دست خواهد داد.

راهبردهای عملی برای خروج از بن‌بست مذاکرات هسته‌ای

پیشنهادهایی خطاب به مسئولان کشور، اعضای اروپایی در توافق‌نامه برجام، چین، روسیه و ایالات متحده آمریکا

فریدون علی‌مازندرانی. احسان دستِغیب. حسن فتاحی. مصطفی روستایی

در پی برگزاری نشست اخیر میان ایران و سه کشور اروپایی (آلمان، فرانسه و انگلستان) در ژنو ـ نشستی که روز سه‌شنبه گذشته بدون صدور بیانیه پایانی و بدون دستاورد ملموس خاتمه یافت ـ روند تحولات هسته‌ای وارد مرحله‌ای تازه و حساس شده است. تنها دو روز پس از آن، سه کشور اروپایی با فعال‌کردن سازوکار موسوم به اسنپ‌بک عملا پرونده را به شورای امنیت کشاندند؛ اقدامی که از روز پنجشنبه کلید خورد و اکنون شورای امنیت یک فرصت یک‌ماهه برای بررسی آن در اختیار دارد. این تحول، فضای مذاکرات را بیش از پیش سنگین و پرابهام کرده و آینده مناسبات هسته‌ای ایران با غرب را به نقطه‌ای تعیین‌کننده رسانده است. بایستی یادآور شد که اصطلاح «اسنپ‌بک» مفهومی رسانه‌ای است که توسط محافل غربی برای ساده‌سازی و بازنمایی عمومی به کار گرفته شد؛ این واژه در متن برجام وجود ندارد و در اسناد رسمی، از جمله قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت، با عناوینی همچون mechanism for re-imposition of sanctions یا «سازوکار بازگشت تحریم‌ها» یاد شده است. همین تمایز زبانی نشان می‌دهد که بخش مهمی از بار معنایی و روانی این واژه، محصول روایت‌سازی رسانه‌ای غرب است تا بار حقوقی دقیق آن. یادداشت حاضر برآمده از دغدغه‌ای ملی است و با تکیه بر تجربه‌های اندوخته نویسندگانش، در راستای صیانت از منافع ایران تنظیم شده است. در شرایطی که یک ماه آینده می‌تواند به نقطه عطفی در پرونده هسته‌ای ایران تبدیل شود، ما بر این باوریم که فرصت باقی‌مانده باید به جای انفعال، به ابتکار عمل و کنشگری هوشمندانه دیپلماتیک اختصاص یابد. این یادداشت، نه یک نسخه قطعی، بلکه پیشنهادی عملی است برای کاهش تنش، جلوگیری از تشدید بحران و بازکردن روزنه‌ای برای تعامل سازنده‌تر. همچنین نویسندگان تأکید می‌کنند که این یادداشت و پیش‌نویس پیشنهادی برگرفته از هیچ خط سیاسی‌ای نیست و نویسندگان به گروه، حزب و نهاد سیاسی، هیچ‌گونه تعلقی ندارند، جز اینکه دغدغه منافع ملی ایران را دارند و از هیچ کمکی به دستگاه دیپلماسی کشور دریغ نخواهند کرد.

محورهای اعتمادسازی و تعامل با آژانس و کشورهای اروپایی

۱. بازگشت تدریجی با نظارت چندجانبه

ایران برای در دست گرفتن ابتکار عمل و ازسرگیری سازنده مذاکرات میان اعضای پیشین و کنونی برجام و همچنین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، می‌تواند پیشنهاد ایجاد یک کمیته بی‌طرف از سه کشور منتخب و مورد تأیید تمام طرفین را ارائه دهد. پیشنهاد ما افزوده‌شدن سه کشور عمان، ژاپن و اسپانیاست. هرکدام از این سه کشور علاوه بر روابط سیاسی خوب با ایران، روابط خوبی را با کشورهای درگیر در پرونده هسته‌ای ایران دارند و می‌توانند در حل بحران تسهیلگری سازنده‌ای داشته باشند. کارشناسان هسته‌ای این سه کشور به همراه بازرسان آژانس می‌توانند تضمین دهند که داده‌های فنی به‌صورت مشترک و در فضایی شفاف بررسی شده و به‌عنوان ابزار سیاسی مورد استفاده در جهت کارشکنی توسط هیچ‌کدام از طرفین قرار نخواهد گرفت.

۲. پیشنهاد قطع‌نامه امنیتی برای حفاظت از تأسیسات هسته‌ای ایران

پیشنهاد ما این است که جمهوری اسلامی ایران به‌جای تمرکز صرف بر مطالبه «تضمین» از ایالات متحده، با ابتکار عمل و همکاری یک کمیته بی‌طرف و همراهی اعضای غیردرگیر شورای امنیت، پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای موضوعی را روی میز شورا بگذارد. محور این قطع‌نامه، محکومیت هرگونه حمله یا خرابکاری علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیزِ تحت پادمان آژانس در کشورهای عضو NPT خواهد بود. این ابتکار بر چهار پایه حقوقی و هنجاری استوار است:

- **سابقه شورای امنیت:** قطع‌نامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) که حمله به رآکتور عراق را محکوم کرد و بر صلاحیت آژانس و حقوق حاکمیتی کشورها تأکید داشت؛ میراثی که می‌توان آن را برای حمایت عام از همه تأسیسات صلح‌آمیز تحت پادمان احیا کرد.
- **حقوق بشردوستانه بین‌المللی:** ماده ۵۶ پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷، نیروگاه‌های هسته‌ای را در زمره «تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک» قرار می‌دهد و حمله به آنها را ممنوع می‌کند؛ شورای امنیت می‌تواند این ممنوعیت را به وضعیت‌های فرامرزی نیز بسط دهد.
- **امنیت هسته‌ای در چارچوب آژانس:** اصول پنج‌گانه مدیرکل آژانس، به‌ویژه تجربه اوکراین، نشان می‌دهد شورا می‌تواند گزارش‌دهی منظم مدیرکل درباره ریسک‌های امنیتی پیرامون تأسیسات تحت پادمان را الزامی کند.
- **رژیم‌های کنوانسیونی:** اسناد کلیدی مانند CPPNM و اصلاحیه آن و نیز کنوانسیون‌های مقابله با تروریسم هسته‌ای، بستر هنجاری محکمی برای جرم‌انگاری خرابکاری و تقویت حفاظت فیزیکی فراهم می‌کنند؛ شورای امنیت می‌تواند از دولت‌ها بخواهد تعهدات داخلی خود را با این چارچوب‌ها همسو کنند. حتی اگر این ابتکار در عمل با مانع سیاسی یا وتو روبه‌رو شود، نفس آغاز آن اهمیت سیاسی و حقوقی بالایی دارد. چنین اقدامی، از منظر نظریه‌های روابط بین‌الملل، نمونه‌ای از بازدارندگی هنجاری (norm-based deterrence) و هزینه‌سازی حقوقی-حیثیتی است: اقدامی که نه از طریق تهدید مستقیم، بلکه با بالابردن هزینه‌های سیاسی، حقوقی و اخلاقی حمله به تأسیسات صلح‌آمیز، پیام روشنی درباره عزم ایران برای دفاع از حقوق مشروع خود و صیانت از چارچوب‌های بین‌المللی ارسال می‌کند.

۳. اصلاح سازوکار گزارش‌دهی آژانس

ایران می‌تواند پیشنهاد دهد که گزارش‌های فنی دبیرخانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پیش از ارسال به شورای حکام در چارچوب کمیته بی‌طرف نام‌برده‌شده بررسی و در صورت وجود اختلاف، پیوست توضیحی ایران به آن پیوست شود. این اقدام منجر به افزایش همکاری ایران با آژانس شده و شفافیت را تقویت خواهد کرد. بررسی مشترک گزارش‌ها توسط یک کمیته بی‌طرف پیش از ارسال به شورای حکام، این فاصله را پر می‌کند و به همه طرف‌ها فرصت می‌دهد اختلافات فنی را شفاف‌سازی کنند. افزودن پیوست توضیحی ایران در صورت وجود اختلاف، نه‌تنها صدای تهران را در نظام نظارتی بین‌المللی ثبت می‌کند؛ بلکه نشانه‌ای از حسن نیت و تعامل سازنده است. این اقدام با اصل «عمل متقابل و حسن نیت» که در حقوق بین‌الملل و در نظام عدم اشاعه مطرح است، همخوانی دارد؛ به‌این‌ترتیب، ایران از موضع انفعالی خارج و به مشارکت‌کننده فعال تبدیل می‌شود.

۴. تأکید بر بی‌طرفی و پاسخ‌گویی از مدیرکل آژانس

شکایت ایران مبنی بر اینکه گزارش‌های آژانس بهانه حملات شده‌اند، بیانگر نگرانی از سیاسی‌شدن موضوع است. ایجاد سازوکار مشترک می‌تواند جایگاه فنی آژانس را بازسازی کند. وقتی گزارش‌ها پیش از انتشار توسط کمیته بی‌طرف بررسی و سپس همراه با توضیحات ایران به شورای حکام ارائه شوند، احتمال تفسیر سیاسی و استفاده ابزاری کاهش می‌یابد. این شفافیت به نفع آژانس نیز هست. ایران باید در چارچوب دیپلماتیک و محترمانه یادآوری کند که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نهادی فنی است و نباید گزارش‌های آن به ابزاری برای فشار سیاسی تبدیل شود. تهران همچنین می‌تواند متذکر شود که انتشار برخی گزارش‌ها در آستانه حمله اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای موجب تشدید بحران شد، درعین‌حال باید گفت گرچه آژانس اختیار جلوگیری از حملات نظامی را ندارد و نقش اصلی آن نظارتی است. اما بر این اساس، ایران انتظار دارد مدیرکل آژانس با ایجاد سازوکاری رسمی - مانند کانال ارتباطی برای رسیدگی به شکایات اعضا یا شفاف‌سازی درباره نحوه استفاده از اطلاعات - نگرانی‌های مشروع درباره امنیت و بی‌طرفی را برطرف کند. همچنین باید در چارچوب دیپلماتیک مطرح شود که گزارش پیش از حمله اسرائیل به ایران زمینه‌ساز حملات نظامی و تشدید بحران شد و ایران انتظار دارد مدیرکل آژانس سازوکاری ایجاد کند تا نگرانی‌های ایران درباره امنیت و بی‌طرفی برطرف شود.

اقدامات عملی طرفین کنونی مذاکرات و اعضای پیشنهادی افزوده

۱. توافق موقت گام‌به‌گام

به‌عنوان گام فوری ایران می‌تواند به‌صورت داوطلبانه و برای نشان‌دادن حسن نیت و اراده کافی برای حل بحران، مذاکرات با کمیته بی‌طرف را طی یک جدول زمانی مشخص تسریع بخشد. حضور بازرسان آژانس را گام‌به‌گام بپذیرد. در مقابل کمیته بی‌طرف، اسنپ‌بک را به‌طور کامل به حالت تعلیق درآورد و نسبت به تسهیل در روند کاهش تحریم‌ها بکوشد. در نخستین گام فوری می‌توان این موارد را به شکل پیش‌نویس نخستین جلسه کمیته بی‌طرف در دستور کار قرار داد.

۲. ایمن‌سازی تأسیسات

ایران با همکاری کمیته بی‌طرف و نیز همکاری آژانس بین‌المللی انرژی اتمی می‌تواند طرحی را ارائه کند که برای پاک‌سازی و ایمن‌سازی تأسیسات آسیب‌دیده‌اش در اثر حملات اسرائیل و آمریکا باشد.

۳. مکانیسم حل اختلاف

درصورتی‌که میان ایران، آژانس یا اعضای برجام اختلافی بروز کند، کمیته بی‌طرف باید ظرف یک تا دو هفته نشست مشترکی با حضور نمایندگان فنی آژانس و اعضای فعلی برجام برگزار کند و راه‌حل‌های فنی و سیاسی ارائه دهد. تصمیمات و توصیه‌های این نشست‌ها به شورای حکام آژانس و - در صورت لزوم - به شورای امنیت سازمان ملل منعکس خواهد شد تا از اقدام‌های یک‌جانبه یا تشدید تنش جلوگیری شود. این سازوکار باید انعطاف‌پذیر باشد و به‌جای ضرب‌الاجل سخت، بر اساس پیچیدگی موضوع و توافق طرف‌ها عمل کند.

تعهدات واقع‌بینانه طرف‌ها

۱- کشورهای اروپایی (E3)

فرانسه، بریتانیا و آلمان می‌توانند تعهد دهند که تا زمانی که ایران در چارچوب کمیته بی‌طرف و آژانس همکاری می‌کند، از فعال‌کردن مکانیسم «اسنپ‌بک» پرهیز کنند (درواقع فعال‌سازی را پس بگیرند). آنها می‌توانند تلاش‌های دیپلماتیک جدی خود را برای کاهش تنش و جلوگیری از حملات بیشتر علیه تأسیسات هسته‌ای ایران به‌کار گیرند. همچنین متعهد شوند که از تصویب قطع‌نامه‌های اضافی یا اقدامات یک‌جانبه در شورای حکام بدون در نظر گرفتن نظرات کمیته بی‌طرف خودداری کنند.

۲- کشورهای عضو کمیته بی‌طرف:

این کشورها (ژاپن، عمان و اسپانیا) باید تعهد دهند که نقش خود را به‌عنوان میانجی حفظ کرده و همه اقدامات را برای تقویت کانال‌های اعتماد بین ایران و آژانس انجام دهند. آنها می‌توانند بر حق ایران در بهره‌گیری صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای، مطابق با معاهده ان‌پی‌تی، تأکید کنند و درعین‌حال ایران را به رعایت تعهدات پادمانی و پاسخ به سؤالات فنی آژانس تشویق کنند.

۳- ایالات متحده

واشنگتن می‌تواند متعهد شود که تا زمانی که ایران به توافق‌های حاصله پایبند است، از اعمال تحریم‌های جدید خودداری و از بازگشت تحریم‌های سازمان ملل حمایت نکند. همچنین می‌تواند از نفوذ خود برای جلوگیری از حملات پیش‌دستانه بیشتر استفاده کند. هرچند بنا به اذعان تحلیلگران، هیچ دولتی قادر به ارائه تضمین مطلق درخصوص رفتار متحدان منطقه‌ای نیست.

۴- جمهوری اسلامی ایران

تهران باید تضمین دهد که با کمیته بی‌طرف و بازرسان آژانس همکاری سازنده و شفاف خواهد داشت، و برنامه غنی‌سازی را به سطح صلح‌آمیز و تحت نظارت بازمی‌گرداند. همچنین اعلام کند که تا زمان ادامه روند اعتمادسازی از خروج از معاهده ان‌پی‌تی صرف‌نظر و اختلافات پادمانی را از طریق سازوکار پیشنهادی حل می‌کند. این تعهدات با هدف کاهش نگرانی کشورهای دیگر و جلوگیری از تشدید بحران ارائه می‌شود.

نتایج مورد انتظار

۱- مهار تشدید تنش و کاهش احتمال مداخله نظامی

با نظارت مشترک و انتشار گزارش‌های شفاف، احتمال سوءبرداشت و تصمیم‌های شتاب‌زده کاهش می‌یابد. آژانس خود هشدار داده است که تداوم تنش می‌تواند جان انسان‌ها را به خطر اندازد و احتمال انتشار مواد پرتوزا را افزایش دهد؛ بنابراین حضور یک نهاد بی‌طرف که از تبدیل گزارش‌ها به ابزار سیاسی جلوگیری کند، احتمال تشدید نظامی را کاهش می‌دهد.

۲- بازگشایی مسیر دیپلماسی

کمیته بی‌طرف با ایجاد یک کانال رسمی برای بررسی اختلافات و ارائه راهکارهای فنی و سیاسی، فرصتی برای بازگشت به مذاکرات فراهم می‌کند. تحلیلگران معتقدند بازگشت به گفت‌وگو می‌تواند برای تهران «فرصت تنفس و کاهش فشار اقتصادی» ایجاد کند، هرچند این روند نیازمند اقدام متقابل سریع از سوی سایر طرف‌هاست.

۳- تضمین رعایت حقوق و تعهدات هسته‌ای

این ابتکار گفت‌وگوها را در چارچوب رژیم پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای هدایت می‌کند و به همه طرف‌ها یادآوری می‌کند که حقوق و تعهداتشان باید به‌طور متوازن مورد احترام قرار گیرد. بدین ترتیب، احتمال دستیابی به توافقی پایدار که هم منافع ایران و هم دغدغه‌های جامعه بین‌المللی را در نظر بگیرد، افزایش می‌یابد.

جدول ۵۱۳۴ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- مزرعه کوچک- آب در کوزه و ما ... می‌گردیم ۲- راوی شهید روایت فتح- تیری که با کمان اندازند- جاری ۳- سنت و آیین- برادر رستم در شاهنامه- دورویی ۴- زاده چهارپایان- گرسنگی- سرزنده و شاداب ۵- مخفف اگر- توپ و تشر- حقیرترین- تکرار یک حرف ۶- باخبر- الکتریکی- مجلس اعیان ۷- صاف و مسطح- نیروبخش- وسط ۸- رمانی از چارلز دیکنز، نویسنده ادبیات انگلستان ۹- منتشرکننده کتاب- لازم و ضروری- دندان‌های نیش ۱۰- پایتخت موسیقی کلاسیک جهان- کتاب قانون مغولان- از باشگاه‌های فوتبال اسپانیا ۱۱- سنگریزه- گریزان- رحم‌کردن- خیس ۱۲- نهمین سوره قرآن- نوعی بیماری پوستی- ابله ۱۳- نی خیزران- در بند کردن- فاضلاب ۱۴- ماهی تن- عروس آذری- خرس سیاه و سفید ۱۵- مثنوی عرفانی سروده عطار نیشابوری- نویسنده آلمانی نمایشنامه تراژدی ماری استوارت

عمودی:

۱- برگه ثبت نمرات دانش‌آموز- مایع نوشیدنی گازدار ۲- چراغ‌آویز تزیینی- ایوان عبرت- صدا ۳- اشاره- گیاهی برای درمان سرفه و گلودرد- ثروتمندشدن ۴- ماهی کنسروی- مبارز- پرنده‌ای شبیه بوقلمون ۵- چشم‌چران- بیماری ویروسی جانوران گوشتخوار- اسب بارکش ۶- نیکورو- پرگار- شکم‌بند طبی ۷- پشت سرهم بودن کاری- از کتب مهم سطوح عالی حوزه‌های علمیه- کلمه استثناء ۸- واضع شریعت- باقیمانده‌ها- تنومند ۹- فرزندزاده- رنگ سبز پرچم المپیک نماد این قاره است- دوبیتی محلی ۱۰- نفوذ به یک سیستم رایانه‌ای- خوارداشتن و کوچک‌شمردن- قوم سفیدپوست بومی شمال افریقا ۱۱- پیشرفت- پیروز- تحرک قلب ۱۲- دهقان- کمترین مقدار- حرف ندا ۱۳- تخمک- ماده اصلی شیشه- نوعی طرح لباس زنانه ۱۴- زندان مسعود سعد سلمان- فراخوانده‌شده- افسرده و غمگین ۱۵- پدر سام در شاهنامه- دارای خصلت‌های پسندیده

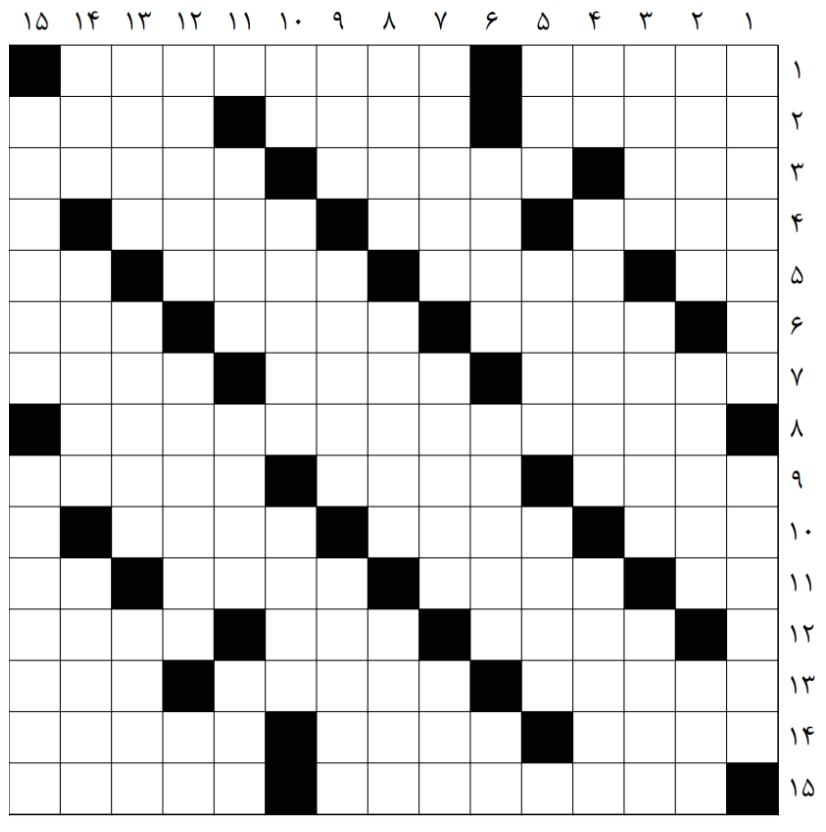

حل سودوکو ۴۱۲۹

۴	۷	۶	۲	۱	۵	۳	۸	۹
۹	۸	۵	۳	۶	۴	۲	۷	۱
۳	۲	۱	۷	۸	۹	۶	۵	۴
۵	۶	۴	۸	۷	۲	۹	۱	۳
۲	۳	۷	۴	۹	۱	۵	۶	۸
۸	۱	۹	۵	۳	۶	۴	۲	۷
۷	۴	۸	۶	۲	۳	۱	۹	۵
۶	۹	۳	۱	۵	۷	۸	۴	۲
۱	۵	۲	۹	۴	۸	۷	۳	۶

۴	۸	۷	۹	۱	۶	۳	۲	۵
۱	۵	۳	۲	۷	۴	۸	۶	۹
۶	۲	۹	۵	۸	۳	۱	۴	۷
۹	۱	۶	۷	۳	۲	۵	۸	۴
۳	۷	۲	۴	۵	۸	۶	۹	۱
۵	۴	۸	۱	۶	۹	۲	۷	۳
۸	۶	۵	۳	۴	۷	۹	۱	۲
۷	۹	۱	۶	۲	۵	۴	۳	۸
۲	۳	۴	۸	۹	۱	۷	۵	۶

حل جدول ۵۱۳۳

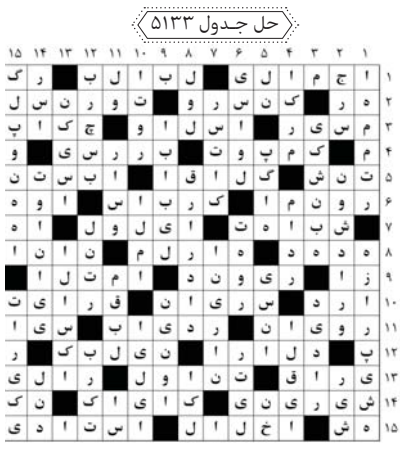

سودوکو سخت ۴۱۳۰

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

		۳						۹
	۲				۹	۳		
۷					۲		۴	۱
					۸		۲	
		۲	۷	۱	۴	۵		
	۷		۶					
۳	۶		۱					۲
		۵	۹				۷	
۹						۴		

سودوکو ساده ۴۱۳۰

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۲	۵	۸	۷	۴		۱	۳	
۷				۲	۱			۵
		۴		۹				
۹						۶		۴
	۴			۵			۸	
۸		۳						۷
				۳		۷		
۴			۲	۷				۳
	۷	۲		۱	۸	۹	۵	۶